

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بهناوی خوای به ی میهره

﴿1﴾ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

کاتیک که خور بچوک بوه و پرووناکیی نه .

﴿2﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ

کاتیک که نه کان (له خولگهی خویمان) دایان به یهکدا .

﴿3﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

کاتیک که کیوهکان له شوینی خویمان هه کهندرین و به .

﴿4﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

کاتیک که حوشرانی ئاوس که تهمهنی باردارییان ده مانگه گوئیان پی نه (بیگومان نهو وشرانه لای عه) .

﴿5﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

کاتیک که گیانلهبهرانی کیوی و وهحشی و درنده به وری یهکدا کوکرانه (نهوانیش درندایهتی خوئیانیان لهبیر چوه له سامناکیی نه روزه) .

﴿6﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ

کاتیک که ریاکان گر دران (دیاره که تهقینه ی ناوکیی رووده ئاوی دهریاکان دهبنه به هایدرؤجین و ئوکسجین) .

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿7﴾

کاتیک که گیانی هر که
له گه لیدا. گهر یتهم بو لاشهی و جوت ده بیته

وَإِذَا الْمَوْؤُودَةُ سُئِلَتْ ﴿8﴾

کاتیک که کچی زینده به چال پر سیاری لی کرا.

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿9﴾

به چ گونا هیك، به چ تومه تیک کوژرا!؟

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿10﴾

کاتیک که نامه ی کرده کان والا کرا.

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿11﴾

کاتیک که

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿12﴾

کاتیک که دوزه خ داگیر سینراو تاودرا.

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿13﴾

کاتیک که به هشت نزیخرایه (له).

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿14﴾

نیتر نهو کاته هر که زانیت چی ناماده کردو هو، چ تویشویه کی پییه.

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿15﴾

سویند بهو نئستیرانهی که پهنا ده   بن له چاو، یاخود بههوی
سورانہ ی زهوی و خوینہ (بههوی هلهاتنی خوره) .

الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿16﴾

بهو ههسارانہی که په   گرن و دیا .

وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ﴿17﴾

بهشهو که   کو زینده ریک خهو دایده .

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿18﴾

به، به   بهیان که پشووی تیدیت، وهکو زینده ریک ناهی تی دیته
کات به ههناسهدان و ژیان.

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿19﴾

(سویند بهوانہی ههمووی) بهراستی، بی دوودلی نهم قورئانه له زاری
نیردراویکی بهریزه یه (که نیله).

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿20﴾

نی هیزو دهسهلاتهو لای خاوهنی عهرش، فریشتهیهکی پایه .

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿21﴾

فهرمانر هوایه، هه   هانهمین و دلسوزه له کارهکانیدا.

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿22﴾

دانیا بن که هاوری که   (محمد صلی الله علیه) شیت نیه (له
کهمالی ژیریدایه).

وَلَقَدْ رَأَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿23﴾

(محمد صلی الله علیه و آله)
نأسوی نومایاندا.

(ئیلی) بینی به ئاشکرا له

وَمَا هُوَ عَلَى الْعَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿24﴾

ئهو ههوال (وحی) و ئایات و زانیاریانهی پپی دهگات، له جیهانی نهینی
کانه ، لیتان ناشاریته و راستیتان پپی رادهگهیهنیت چونکه
ههرگیز له گهپاندنی پهپامهکهپدا رژدو رهزیل نیه.

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿25﴾

ئهم قورئانه نهپیت گوفتاری شهیتانی نهفرین لیکراو بییت.

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿26﴾

ئیتز بو کوئی دهچن؟ پروو دهکهنه کوئی؟ روو کهنه کی؟

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿27﴾

بهراستی ئهم قورئانه ههر یاد خه یه بو جیهانیان، بو ههمووان، بو
ههموو خه لکی (بو ئادهمیزاد و پهرییان).

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿28﴾

بو ئهوانهتان که یانهوئیت ریباری راست و دروست بگرنه به .

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿29﴾

ویستی ئیوهش کاتیک دپته دی که ویستی خوا، په ردگاری جیهانهکانی
لهسه (ههر کهس ویستی خیری ههپیت خوی گه سهر بهستی
وت ناکات، له گهل نه شدا ههر نه پیش دپت که ویستی خوی

لهسه
(
توانای تیگهیشتممان له نهینی و شاراوهمکان زور سنور